
MASZTALERSKI (1) ai

Oba a jasne; teksty nie oznaczają é.

[sg m N masztalerski. ◇ f N masztalersk(a).] ◇ A masztalerską.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „masztalerz”:

a. *W funkcji rzeczownika: »masztalerska«:*

Zwrot: »masztalerską służyć« = pracować jako masztalerz: nawet do takiej nędzy y vboftwá przyfzedł/ że musiał málztálerfką służyć v służy swego/ który był drzewiey száfárzem v niego WerGość 225.

b. [Przeznaczony dla masztalerza: W tej stajni stanie koni 36. Tamże jest komórka masztalerska. W końc stajniej izba masztalerska *LustrWpol* I 14; Dom masztalerski. Izba biała, [...] okna 3, błona 1 szklana w ołów. *LustrWpol* I 30, I 44, 69, 110.]

AL